

บทที่ 4

ผลการวิจัย

โครงการวิจัยนี้เป็นการศึกษาผลของการใช้กิจกรรมจักรยานบำบัดในเด็กออทิสติก โดยมีอาสาสมัครเป็นคู่ผู้ปกครองและเด็กจำนวน 6 คู่ และทำการประเมินพัฒนาการทั้งก่อนและหลังทำกิจกรรมจักรยานบำบัด เพื่อให้ครอบคลุมประเด็นวิจัยและเข้าใจได้ง่ายจึงขอแบ่งผลการวิจัยทั้งหมดเป็น 3 ส่วนดังนี้

- ผลการวิจัยในส่วนของแบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้น
- ผลการวิจัยจากแบบประเมินการทำกิจกรรมจักรยานบำบัด
- ผลการวิจัยจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองและการสังเกตซึ่งหน้า

ผลการวิจัยในส่วนของแบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้น

จากแบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้น (ตัวอย่างอยู่ในภาคผนวก) ของอาสาสมัครที่เป็นคู่แม่ลูกจำนวน 6 คู่ คณะผู้วิจัยพบว่า

“เด็กออทิสติกทั้งหมดที่เข้าร่วมโครงการวิจัยเป็นเด็กชาย มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 5 ขวบ 2 เดือน โดยเด็กที่อายุน้อยที่สุดมีอายุ 4 ขวบ ในขณะที่เด็กที่อายุมากที่สุดมีอายุ 5 ขวบ 11 เดือน ส่วนใหญ่เป็นบุตรคนแรก มีเพียง 2 คนที่เป็นบุตรคนที่ 2 และ 3 อายุเฉลี่ยของบิดาและมารดาขณะมีบุตรเท่ากับ 40 และ 31 ปีตามลำดับ ในส่วนของประวัติการคลอดพบว่า ส่วนใหญ่คลอดโดยวิธีการผ่าตัดคลอด และหลังคลอดเด็กทั้งหมดมีสุขภาพแข็งแรงดี เด็กออทิสติกทั้งหมดมีผลการวินิจฉัยของแพทย์ว่า เป็นออทิสติก แต่ส่วนใหญ่แพทย์ไม่ได้ระบุว่า เป็นในระดับอาการมากหรือน้อย มีเด็กเพียง 1 คนเท่านั้นที่แพทย์จากโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติระบุว่า เป็นน้อย ส่วนผู้ที่ทำหน้าที่ชี้จักรยานร่วมกับเด็กส่วนใหญ่เป็นมารดา ยกเว้นอยู่ 2 คนที่เป็นพี่เลี้ยงและบิดา” โดยในกรณีที่พี่เลี้ยงนั้นมารดาของเด็กเป็นผู้ลงนามในหนังสือแสดงความยินยอมเข้าร่วมการวิจัยเอง ซึ่งคณะผู้วิจัยลงความเห็นไว้ว่า ไม่ว่าจะ พี่เลี้ยงหรือเป็นบิดาก็เป็นสิทธิส่วนบุคคลและไม่ประสงค์ที่จะสอบถามเหตุผลอย่างไรก็ตามจากการสังเกตของคณะผู้วิจัยตลอดการจัดกิจกรรมจักรยานบำบัดพบว่า ผู้ปกครองที่ทำหน้าที่ชี้จักรยานทั้งมารดา บิดา และพี่เลี้ยงทั้งหมดมีความเต็มใจและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี โดยรายละเอียดของคู่อาสาสมัครแต่ละในแบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้นได้แสดงไว้ในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 รายละเอียดเบื้องต้นของอาสาสมัคร (เด็กและผู้ปกครอง) ที่เข้าร่วมโครงการวิจัย

คู่อาสาสมัครที่	เพศ	อายุ (ปี. เดือน)	เป็นบุตรคนที่	ประวัติการคลอด			ผลการตรวจของแพทย์	ผู้ที่จัดการยานร่วมไปกับเด็ก	
				อายุของบิดาและมารดา*	คลอดธรรมชาติ/ผ่าตัด	สุขภาพของเด็กแรกเกิด		ความสัมพันธ์	สุขภาพ
1	ชาย	4.8	1	-,32	ผ่าตัด	แข็งแรงดี	เป็นน้อย	มารดา	แข็งแรง
2	ชาย	5.1	2	35,25	ธรรมชาติ	แข็งแรงดี	เป็นแต่ไม่ได้ระบุ	มารดา	แข็งแรง
3	ชาย	5.6	3	48,31	ธรรมชาติ	แข็งแรงดี	เป็นแต่ไม่ได้ระบุ	มารดา	แข็งแรง
4	ชาย	5.11	1	52,38	ผ่าตัด	แข็งแรงดี	เป็นแต่ไม่ได้ระบุ	พี่เลี้ยง	แข็งแรง
5	ชาย	4	1	34,30	ผ่าตัด	แข็งแรงดี	เป็นแต่ไม่ได้ระบุ	มารดา	แข็งแรง
6	ชาย	5.7	1	29,27	ผ่าตัด	แข็งแรงดี	เป็นแต่ไม่ได้ระบุ	บิดา	แข็งแรง

หมายเหตุ - สัญลักษณ์ * หมายถึงอายุของบิดา-มารดาขณะที่มีบุตรคนนั้น

- อาสาสมัครคู่ที่ 1 ไม่ตอบอายุของบิดาขณะที่มีบุตรคนนั้น ซึ่งคณะผู้วิจัยไม่ประสงค์จะถามหาเหตุผล เนื่องจากเป็นสิทธิส่วนบุคคลของอาสาสมัครและไม่กระทบกับจุดประสงค์ของการวิจัยโดยตรง อีกทั้งเคยมีกรณีที่เกิดขึ้นกับงานวิจัยอื่นที่พยายามไปไถ่ถาม สุดท้ายเป็นปัญหาในครอบครัวแล้วทำให้ผู้ตอบเกิดความรู้สึกเจ็บปวดใจ ซึ่งถือเป็นการละเมิดสิทธิและเข้าข่ายผิดจริยธรรมในการวิจัย

ผลการวิจัยจากแบบประเมินการทำกิจกรรมจักรยานบำบัด

ดังได้กล่าวไว้แล้วในบทที่ 3 คะแนนของแบบประเมินถูกแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ก) คะแนนด้านภาษา การสื่อสาร และการรับรู้เข้าใจ ข) คะแนนด้านการเข้ากับสังคมได้ และ ค) คะแนนด้านสุขภาพ ร่างกาย และพฤติกรรม (ตัวอย่างของแบบประเมินได้แสดงไว้ในภาคผนวก) เพื่อให้ครอบคลุมประเด็นวิจัยในที่นี้คณะผู้วิจัยจึงขอแบ่งย่อยเป็น 5 หัวข้อย่อยดังนี้

- 1) คะแนนประเมินในด้านภาษา การสื่อสาร และการรับรู้เข้าใจ
- 2) คะแนนประเมินในด้านการเข้ากับสังคมได้

- 3) คะแนนประเมินในด้านสุขภาพ ร่างกาย และพฤติกรรม
- 4) คะแนนรวมทั้งหมดของการประเมิน
- 5) การทดสอบที่ชนิดคู่ของคะแนนประเมินแต่ละด้าน

1) คะแนนประเมินในด้านภาษา การสื่อสาร และการรับรู้เข้าใจ

จากการตอบแบบประเมินผลของการบำบัดเด็กในกลุ่มอาการออทิสติกโดยผู้ปกครองของเด็กทั้งหมด 6 คนทั้งก่อนและหลังการทำกิจกรรมจักรยานบำบัดเป็นเวลา 4 สัปดาห์ติดต่อกัน ในด้านภาษา การสื่อสาร และการรับรู้เข้าใจพบว่า เด็กคนที่ 1, 2, 3, 5 และ 6 (ทุกคนยกเว้นคนที่ 4) มีคะแนนของการประเมินหลังการทำกิจกรรม “เพิ่มขึ้น” เมื่อเทียบกับก่อนทำกิจกรรม โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 28.57, 5.26, 2.94, 33.33 และ 2.08 ตามลำดับ และเป็นที่น่าสังเกตว่า เด็กคนที่ 1 และ 5 มีพัฒนาการทางภาษาเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนมาก ยิ่งไปกว่านั้นยังเป็นเด็กที่มีอายุน้อยหรือน้อยที่สุดในกลุ่มอีกด้วย ส่วนเด็กคนที่ 4 กลับพบว่า ไม่มีพัฒนาการทางภาษา (โดยรวม) เพิ่มขึ้นดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.2 อย่างไรก็ตามจะเห็นได้ว่า เด็กคนที่ 2, 3 และ 6 ต้องถือว่า มีระดับของพัฒนาการทางภาษาและมีการรับรู้เข้าใจมากพอสมควรอยู่แล้ว

จากข้างต้นที่คณะผู้วิจัยรายงานว่ “ไม่มีพัฒนาการทางภาษา (โดยรวม) เพิ่มขึ้น” แทนที่จะรายงานว่ “ไม่มีพัฒนาการทางภาษาที่เปลี่ยนแปลง” นั้น ด้วยมีเหตุผลว่ การตอบแบบประเมินนั้นหากในกรณีที่ก่อนและหลังการทำกิจกรรมตอบแบบประเมินในแต่ละข้อเหมือนกันทั้งหมด เช่นนี้ก็ต้องรายงานว่ ไม่มีพัฒนาการทางภาษาที่เปลี่ยนแปลง แต่ในงานวิจัยนี้พบว่า การตอบแบบประเมินทั้งก่อนและหลังการทำกิจกรรมของผู้ปกครองในแต่ละข้อนั้นแตกต่างกัน แต่กลับคิดคะแนนการประเมินออกมาได้เท่ากัน เช่นนี้ก็ถือได้ว่า มีพัฒนาการที่เปลี่ยนแปลง แต่เมื่อคิดโดยรวมแล้วถือว่าไม่เพิ่มขึ้น คณะผู้วิจัยจึงรายงานว่ ไม่มีพัฒนาการทางภาษา (โดยรวม) เพิ่มขึ้น

2) คะแนนประเมินในด้านการเข้ากัับสังคมได้

จากการตอบแบบประเมินผลของการบำบัดเด็กในกลุ่มอาการออทิสติกโดยผู้ปกครองของเด็กทั้งหมด 6 คนทั้งก่อนและหลังการทำกิจกรรมจักรยานบำบัดเป็นเวลา 4 สัปดาห์ติดต่อกัน ในด้านการเข้ากัับสังคมได้พบว่า เฉพาะเด็กคนที่ 5 เท่านั้นทีม่คะแนนของการประเมินหลังการทำกิจกรรม “เพิ่มขึ้น” เมื่อเทียบกับก่อนทำกิจกรรม โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 17.86 หรือกล่าวอีกอย่างว่ามีพัฒนาการทางสังคมมากขึ้น เช่นเดียวกับก่อนหน้านี้เด็กคนที่ 5 นี้เป็นเด็กที่มีอายุน้อยที่สุดในกลุ่ม ในขณะที่เด็กคนที่ 3 และ 4 กลับมีคะแนนของการประเมินหลังการทำกิจกรรม “ลดลง” เมื่อเทียบ

กับก่อนทำกิจกรรม โดยลดลงร้อยละ -4.17 และ -6.25 ตามลำดับ ส่วนเด็กคนที่ 1, 2 และ 6 กลับพบว่า ไม่มีพัฒนาการทางด้านสังคม (โดยรวม) เพิ่มขึ้นดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.2 ระดับคะแนนของการประเมินทางด้านภาษา การสื่อสาร และการรับรู้เข้าใจของเด็กในกลุ่มอาการออทิสติกที่เข้าร่วมทำกิจกรรมจักรยานบำบัด

อาสาสมัคร เด็กคนที่	ระดับคะแนนของการประเมิน – คะแนนด้านภาษา การสื่อสาร และการรับรู้เข้าใจ			
	ก่อนเริ่มทำ กิจกรรม	หลังเสร็จสิ้นการ ทำกิจกรรม	การเปลี่ยนแปลง ของระดับคะแนน	ร้อยละของการ เปลี่ยนแปลง
1	14	18	+4	+28.57
2	38	40	+2	+5.26
3	34	35	+1	+2.94
4	19	19	0	0.00
5	18	24	+6	+33.33
6	48	49	+1	+2.08

ตารางที่ 4.3 ระดับคะแนนของการประเมินทางการเข้ากับสังคมได้ของเด็กในกลุ่มอาการออทิสติกที่เข้าร่วมทำกิจกรรมจักรยานบำบัด

อาสาสมัคร เด็กคนที่	ระดับคะแนนของการประเมิน – คะแนนด้านการเข้ากับสังคมได้			
	ก่อนเริ่มทำ กิจกรรม	หลังเสร็จสิ้นการ ทำกิจกรรม	การเปลี่ยนแปลง ของระดับคะแนน	ร้อยละของการ เปลี่ยนแปลง
1	14	14	0	0.00
2	35	35	0	0.00
3	24	23	-1	-4.17
4	16	15	-1	-6.25
5	28	33	+5	+17.86
6	27	27	0	0.00

3) คะแนนประเมินในด้านสุขภาพ ร่างกาย และพฤติกรรม

จากการตอบแบบประเมินผลของการบำบัดเด็กในกลุ่มอาการออทิสติกโดยผู้ปกครองของเด็กทั้งหมด 6 คนทั้งก่อนและหลังการทำกิจกรรมจักรยานบำบัดเป็นเวลา 4 สัปดาห์ติดต่อกัน ใน

ด้านสุขภาพ ร่างกาย และพฤติกรรมพบว่า มีเฉพาะเด็กคนที่ 2 และ 3 เท่านั้นที่มีคะแนนของการประเมินหลังการทำกิจกรรม “เพิ่มขึ้น” เมื่อเทียบกับก่อนทำกิจกรรม โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.03 และ 9.09 ตามลำดับ หรือกล่าวอีกอย่างว่า มีพัฒนาการทางด้านสุขภาพ ร่างกาย และพฤติกรรมดีขึ้น ในขณะที่เด็กคนที่ 1, 4 และ 5 กลับมีคะแนนของการประเมินหลังการทำกิจกรรม “ลดลง” เมื่อเทียบกับก่อนทำกิจกรรม โดยลดลงร้อยละ -17.65, -1.82 และ -3.45 ตามลำดับ ส่วนเด็กคนที่ 6 กลับพบว่า ไม่มีพัฒนาการทางด้านสุขภาพ ร่างกาย และพฤติกรรม (โดยรวม) เพิ่มขึ้นดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.4 จากการพูดคุยเพิ่มเติมของคณะผู้วิจัยกับผู้ปกครองพบว่า ในกรณีของเด็กคนที่ 1, 4 และ 5 ที่มีคะแนนของการประเมินลดลงนั้นไม่ได้หมายความว่า เด็กมีสุขภาพแย่ลง แต่เป็นเพราะว่าเด็กมีพฤติกรรมคือร้องไห้มากขึ้นหรืออาละวาดเมื่อต้องเลิกทำกิจกรรมจักรยานบำบัด รายละเอียดจะได้กล่าวไว้ในบทที่ 5 ต่อไป

ตารางที่ 4.4 ระดับคะแนนของการประเมินทางด้านสุขภาพ ร่างกาย และพฤติกรรมของเด็กในกลุ่มอาการออทิสติกที่เข้าร่วมทำกิจกรรมจักรยานบำบัด

อาสาสมัคร เด็กคนที่	ระดับคะแนนของการประเมิน – คะแนนด้านสุขภาพ ร่างกาย และพฤติกรรม			
	ก่อนเริ่มทำ กิจกรรม	หลังเสร็จสิ้นการ ทำกิจกรรม	การเปลี่ยนแปลง ของระดับคะแนน	ร้อยละของการ เปลี่ยนแปลง
1	51	42	-9	-17.65
2	66	68	+2	+3.03
3	44	48	+4	+9.09
4	55	54	-1	-1.82
5	58	56	-2	-3.45
6	54	54	0	0.00

4) คะแนนรวมทั้งหมดของการประเมิน

จากการตอบแบบประเมินผลของการบำบัดเด็กในกลุ่มอาการออทิสติกโดยผู้ปกครองของเด็กทั้งหมด 6 คนทั้งก่อนและหลังการทำกิจกรรมจักรยานบำบัดเป็นเวลา 4 สัปดาห์ติดต่อกันพบว่า เด็กส่วนใหญ่ คือ คนที่ 2, 3, 5 และ 6 มีคะแนนรวมของการประเมินหลังการทำกิจกรรม “เพิ่มขึ้น” เมื่อเทียบกับก่อนทำกิจกรรม โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.88, 3.92, 8.65 และ 0.78 ตามลำดับ หรือกล่าวอีกอย่างว่า เด็กส่วนใหญ่มีพัฒนาการที่ดีขึ้น โดยเฉพาะเด็กคนที่ 5 ที่มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นมากที่สุดเป็นเด็กที่มีอายุน้อยที่สุดในขณะที่เด็กคนที่ 1 และ 4 กลับมีคะแนนของ

การประเมินหลังการทำกิจกรรม “ลดลง” เมื่อเทียบกับก่อนทำกิจกรรม โดยลดลงร้อยละ -6.33 และ -2.22 ตามลำดับดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.5 คณะผู้วิจัยได้รวบรวมผลการประเมินในแต่ละด้านรวมทั้งคะแนนรวมทั้งหมดว่ามีผลเป็นบวก (เพิ่มขึ้น) เป็นลบ (ลดลง) หรือเป็นศูนย์ (ไม่เพิ่มขึ้น) ของเด็กแต่ละคนและได้แสดงรายละเอียดไว้ในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.5 ระดับคะแนนรวมของการประเมินของเด็กในกลุ่มอาการออทิสติกที่เข้าร่วมทำกิจกรรมจักรยานบำบัด

อาสาสมัคร เด็กคนที่	ระดับคะแนนของการประเมิน – คะแนนรวม			
	ก่อนเริ่มทำ กิจกรรม	หลังเสร็จสิ้นการ ทำกิจกรรม	การเปลี่ยนแปลง ของระดับคะแนน	ร้อยละของการ เปลี่ยนแปลง
1	79	74	-5	-6.33
2	139	143	+4	+2.88
3	102	106	+4	+3.92
4	90	88	-2	-2.22
5	104	113	+9	+8.65
6	129	130	+1	+0.78

ตารางที่ 4.6 ผลการประเมินในแต่ละด้านของเด็กในกลุ่มอาการออทิสติกที่เข้าร่วมทำกิจกรรมจักรยานบำบัด

อาสาสมัคร เด็กคนที่	ผลการประเมิน			
	ด้านภาษา การสื่อสาร และการรับรู้เข้าใจ	ด้านการเข้ากับ สังคมได้	ด้านสุขภาพ ร่างกาย และพฤติกรรม	คะแนนรวม ทั้งหมด
1	+	0	-	-
2	+	0	+	+
3	+	-	+	+
4	0	-	-	-
5	+	+	-	+
6	+	0	0	+

5) การทดสอบทีชนิดคู่ของคะแนนประเมินแต่ละด้าน

จากคะแนนของการตอบแบบประเมินผลของการบำบัดเด็กในกลุ่มอาการออทิสติกของผู้ปกครองของเด็กทั้ง 6 คน คณะผู้วิจัยได้ทำการทดสอบสมมติฐานสถิติโดยใช้การทดสอบทีชนิดคู่ เนื่องจากผลการบำบัดดังกล่าวนี้เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระจากกัน (Dependent Sample) ได้ผลดังแสดงในตารางที่ 4.7 คณะผู้วิจัยพบว่า มีเพียงคะแนนของการประเมินในด้านภาษา การสื่อสาร และการรับรู้เข้าใจเท่านั้นที่เพิ่มขึ้นหรือแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น (Confidence Level) ร้อยละ 90 หรือที่ระดับนัยสำคัญ (Significant Level) เท่ากับ 0.1 คณะผู้วิจัยได้ทำการทดสอบที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 หรือที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.05 ด้วยแต่พบว่า แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันคณะผู้วิจัยขอใช้วลีว่า “แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ” แทนวลีว่า “ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ” ซึ่งนักวิจัยทางด้านสังคมศาสตร์บางท่านอาจจะคุ้นเคยมากกว่า เนื่องจากในทางสถิติแล้วหากข้อมูลที่เป็นเชิงตัวเลขมีค่าไม่เท่ากันย่อมต้องถือว่าแตกต่างกัน แต่ความแตกต่างนั้นอาจมีนัยหรือไม่มีนัยสำคัญทางสถิติก็ได้ ทั้งนี้เป็นไปตามธรรมชาติของกลุ่มตัวอย่างนั้น และ/หรือวิธีการตรวจวัดหรือประเมินเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เป็นเชิงตัวเลขของกลุ่มตัวอย่างนั้น

ตารางที่ 4.7 ผลการทดสอบทีชนิดคู่ของคะแนนจากแบบประเมินในด้านต่างๆ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90

คะแนนจากแบบประเมิน ในแต่ละด้าน	ผลการทดสอบทีชนิดคู่ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90	
	ค่าที (t-value) ที่คำนวณได้	ผลการทดสอบ
ด้านภาษา การสื่อสาร และ การรับรู้เข้าใจ	+2.5392	เพิ่มขึ้นหรือแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ
ด้านการเข้ากับสังคมได้	+0.5423	แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
ด้านสุขภาพ ร่างกาย และพฤติกรรม	-0.5477	แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
คะแนนรวมทั้งหมด	+0.9060	แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัยจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองและการสังเกตซึ่งหน้า

คณะผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ในลักษณะพูดคุยมากกว่าการสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการด้วยความเชื่อว่า ถ้าเป็นเรื่องแบบนี้การสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการจะไม่ได้คำตอบที่แท้จริง โดยเป็นการพูดคุยกับผู้ปกครองซึ่งเป็นมารดา บิดา หรือพี่เลี้ยงของเด็กที่เป็นอาสาสมัครเข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้ ในช่วงแรกๆ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ยังสงวนท่าทีและเป็นการรับฟังมากกว่าที่จะพูดคุยอะไรออกมา แต่ด้วยความรู้สึกที่ว่า “คนหัวอกเดียวกัน” คือ มีลูกเป็นออทิสติกเช่นเดียวกัน ไม่ใช่แค่วิทยากรมาบรรยายพอบจบมอบของที่ระลึกแล้วก็ไป แต่เป็นคนหัวอกเดียวกันที่เข้าใจว่า แต่ละคนก็มีข้อจำกัดหรือความจำเป็นที่แตกต่างกันไป อยากให้ลูกหายดี แต่บางอย่างก็อาจจะทำไม่ได้หรืออยากที่จะทำได้ และผู้ปกครองหลายคนคิดคล้ายๆ กันว่า “ลองมาเป็นแบบเขาบ้างสิจะได้เข้าใจ” การพูดคุยนอกจากเป็นการพูดคุยที่เจอกันในขณะทำกิจกรรมจักรยานบำบัดหรือระหว่างพักกิจกรรม ยังมีการพูดคุยทางโทรศัพท์และพูดคุยทางสังคมออนไลน์ (Social Network) ผ่าน LINE เช่น ลูกปวดฟันมาก อาจารย์พอจะแนะนำได้ไหมว่าเด็กที่เป็นออทิสติกจะพาไปทำฟันที่ไหนดี ซึ่งคณะผู้วิจัยมีความเข้าใจดีเหมือนเป็นคนหัวอกเดียวกัน อาการปวดฟันสำหรับเด็กปกติหรือผู้ใหญ่ก็ตามมันทรมานมากๆ แต่สำหรับเด็กที่เป็นออทิสติกเขาอาจรู้สึกมากกว่าเด็กปกติหลายเท่าก็ได้ จากความรู้สึกดังกล่าวและการมีเวลาให้ทำความรู้จักคุ้นเคยกันมากเพียงพอทำให้ได้คำตอบหรือความรู้สึกจริงๆ ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมจักรยานบำบัดในงานวิจัยนี้

จากการสัมภาษณ์แบบพูดคุยดังกล่าวข้างต้นสามารถเรียบเรียงเป็นใจความสำคัญได้ดังนี้

คู่อาสาสมัครที่ 1

จากการเข้าร่วมกิจกรรมจักรยานบำบัด รู้สึกว่า ลูกนิ่งมากขึ้น เข้าใจหรือฟังคำสั่งได้มากขึ้น เช่น รอ ไปฉี่ เป็นต้น ที่รู้สึกดีใจมาก คือ เมื่อก่อนเขาไม่ค่อยพูด ฟังคำสั่งง่ายๆ ไม่เข้าใจ เรียกให้ดูอะไรก็เฉย ไม่สนใจคนรอบข้าง พยายามพูดให้ฟังให้ดูปากก็ไม่พูดตาม และไม่รู้จักรอ แต่เดี๋ยวนี้บอกได้ว่า เอาหรือไม่เอา ชอบหรือไม่ชอบ แต่ก็ยังไม่ค่อยยอมพูด แต่แม่คิดว่า ใกล้เคียงแล้ว บางครั้งรู้สึกว่า เหมือนเขาอยากพูดหรือบอกอะไรเรารู้สึกอย่าง เหมือนจะพูดแต่สุดท้ายก็ยังไม่พูด แต่ความรู้สึกแม่รู้ได้ว่า เขาน่าจะที่ยอมคุยกับแม่แล้ว ซึ่งแม่รอมานานแล้ว อีกเรื่องที่รู้สึกดีใจมาก คือ เขาดูสนใจสิ่งรอบข้างมากขึ้น คือ เมื่อก่อนดูไม่ค่อยสนใจ แต่ก็ไม่ถึงกับอยู่ในโลกส่วนตัวคนเดียว แต่เดี๋ยวนี้รู้สึกได้เลยว่า เขาสนใจหรือมีความรู้สึกหรือรับรู้ถึงสิ่งรอบข้างมากขึ้น ฝนตกก็เดินออกไปดูว่ามันฝนตก เสียงฟ้าผ่าหรือฟ้าร้องก็เห็นได้เลยว่ารู้สึกกลัว และหลายๆ ครั้งเดินมาดูแม่ว่าแม่ทำอะไร รู้สึกได้จริงๆ ว่า

ลูกดีขึ้น แต่ก็มีข้อเสียอยู่บ้าง เช่น วันที่ลูกไม่สบายและไม่ได้มาทำกิจกรรมจักรยานบำบัดรู้สึกว่าเขาจะไม่พอใจว่า ทำไมแม่ไม่พาไปขี่จักรยานวันนี้ มีอาระวาดบ้างเล็กน้อย

คู่อาสาสมัครที่ 2

จากการเข้าร่วมกิจกรรมจักรยานบำบัด ตอนแรกก็รู้สึกลังเล เพราะว่าเราที่ต้องไปทำงาน และการทำกิจกรรมจักรยานบำบัดก็ต้องเริ่มต้นประมาณ 7 โมงเช้า แต่เพื่อลูกก็ลองดูก่อน คิดถูกจริงๆ ที่เข้าร่วมการวิจัยนี้ เพราะว่า สอนจากของจริงนี่จะทำให้เด็กเข้าใจได้ดี ลูกเข้าใจเรื่องสีจริงๆ พอกลับบ้านบอกให้ไปหยิบถ้วยสีแดงให้แม่หน่อย เขาหยิบถูกจริงๆ ที่สำคัญมากๆ คือ จริงๆ ลูกพูดคำเดียวๆ หรือคำ 2 คำได้ เช่น ปลา เพราะตอนทำกิจกรรมมีช่วงหนึ่งที่เอาขนมปังโยนให้ปลากิน เดียวนี้พอเดินผ่านตรงนั้นเขาก็พูดเองเลยว่าปลา หรือน้ำพุ ตอนทำกิจกรรมได้ไปแฉะนั่งพักที่น้ำพุ เดียวนี้พอเดินผ่านเขาก็พูดเองเลยว่าน้ำพุ นอกจากพูดได้แสดงว่าจำได้ด้วย แล้วเดี๋ยวนี้พอที่จะพูดเป็นประโยคได้ แม้จะยังลำดับคำไม่ค่อยถูกต้องก็ตาม เช่น ไม่ยั้งหิว จริงๆ หมายถึงยังไม่หิวต่างหาก อีกเรื่องปกติลูกค่อนข้างจะซี้กแล้ว แต่แปลกว่าพอนักศึกษาที่ช่วยงานในกิจกรรมนี้อุ้มกลับยอมให้อุ้ม แถมยังยอมให้จูงไปห้องเรียนโดยให้แม่เดินตามหลัง ปกติไม่ได้ต้องเป็นแม่เท่านั้น แล้วก็พอที่จะแต่งตัวเองได้ให้ช่วยน้อยลง ดูหนังการ์ตูนในทีวีแล้วเข้าใจเรื่องราวจริงๆ ไม่อยากให้อุ้มที่วิมานัก เพราะคิดว่าน่าจะไม่ค่อยดีนักกับเด็กกลุ่มนี้ แต่หนังการ์ตูนที่ดูตอนตัวเองที่เป็นหุ่นยนต์ตาย เห็นเลยว่าเขาร้องให้น้ำตาไหล แสดงว่าเข้าใจสิ แล้วก็รีบเดินมาให้แม่กอด สุดท้ายอยากให้ออกกิจกรรมจักรยานบำบัดแบบนี้

คู่อาสาสมัครที่ 3

จากการเข้าร่วมกิจกรรมจักรยานบำบัดรู้สึก ลูกดีขึ้น แต่ก็ยังไม่ค่อยยอมพูดเท่าไร แต่พูดคำเดียวได้ เช่น ไป กิน หิว เสียตายว่าลูกไม่สบายบ่อย ทำให้ทำกิจกรรมได้ไม่เต็มที่ แล้วก็มีลูกที่เป็นเด็กปกติอีก 2 คน ลูกคนหนึ่งอีก 2 คนก็มีปัญหาโยเยบ้าง แต่รู้สึกดีมากขึ้นโดยเฉพาะวันที่แม่พามาทำกิจกรรมจักรยานบำบัดซ้ำ ลูกเข้าใจและไปแต่งตัวเองได้ แต่ก็เลือกเสื้อผ้าให้บ้าง พูดเป็นประโยคได้มากขึ้น ที่รู้สึกมากๆ น่าจะเป็นกิจกรรมเกี่ยวกับแต่งหน้าเค้ก ลูกดูสนใจมาก เข้าใจสีเลือกสีได้ถูก หลังจากนั้นให้ใส่เสื้อสีเหลืองก็ไปหยิบมาใส่ได้ถูกต้อง แสดงว่า เข้าใจเรื่องสีจริงๆ แล้วก็รู้สึกว่าต้องเขาขอवादหรือระบายสีมากขึ้นหลังจากทำกิจกรรมแต่งหน้าเค้ก แม้ว่าก็ยังควบคุมนิ้วมือไม่ค่อยดีนักแต่ถือว่าดี แม่แต่ตักกับข้าวก็เหมือนไม่ใช่แค่ตักราดๆ ลงไปแต่เหมือนบรรจงราดอาจจะอยากवादให้เป็นรูปอะไรสักอย่างก็ได้

คู่อาสาสมัครที่ 4

จากการเข้าร่วมกิจกรรมจักรยานบำบัดรู้สึกว่าคุณดีขึ้นบ้าง ส่วนใหญ่เขามักจะไม่ค่อยสนใจสิ่งรอบข้างและมักจะเหม่อลอย นี่จะวิ่งก็วิ่งไม่สนใจใคร เร็วแรงเยอะ หลังจากเข้าร่วมกิจกรรมรู้สึกว่าคุณมีความสนใจมากขึ้น จ้องดูรูปภาพหรือสิ่งของมากขึ้น แม้ว่าแม่จะยังไม่เข้าใจลูกมากนักแต่ก็ยังดีกว่าเหม่อลอย เวลามารับลูกรู้สึกว่าคุณมีปฏิริยาตอบสนองมากขึ้น เดิมดูไม่ค่อยสนใจว่าแม่มาหรือยังไม่มา แต่รู้สึกว่าคุณตื่นมากเวลาให้เลิกทำกิจกรรมจักรยานบำบัด จะไม่ยอมลงบ้าง หรือบางทีก็ลงนอนดิ้นกับพื้นบ้าง หรือกรีดร้องบ้าง หรือทำตัวเกร็งบ้าง คิดว่าคุณต้องฝึกหรือรักษากันอีกนาน แต่ก็ยังมีความหวังอยู่

คู่อาสาสมัครที่ 5

จากการเข้าร่วมกิจกรรมจักรยานบำบัด รู้สึกว่าได้ผลหลายๆ เลย จำได้ว่า ตอนแรกไม่ยอมนั่งบนเบาะเสริมจักรยานเลย จะยืนขึ้นมาทำเดีวบนจักรยานต้องเอาผ้าผูกกับเบาะด้วย แต่ตอนหลังกลับชอบ ไม่ต้องผูกแล้ว และบางทีไม่ค่อยยอมลงจากจักรยานด้วย บอกให้ทำหรือไม่ทำก็เข้าใจ เมื่อก่อนดูเหมือนไม่สนใจแต่ตอนนี้รู้เลยว่าเข้าใจ แต่ก็มีดี้อบ้าง แต่ยังไม่ค่อยยอมพูด แต่พอจะสื่อสารได้ พักหน้าเอา หรือสายหน้าไม่เอาได้ แสดงว่าเข้าใจสิ ก่อนนี้ไม่ค่อยสื่อสารหรือส่วนใหญ่จะเงิบ แล้วก็นั่ง คิดว่าเป็นสัญญาณที่ดีนะ ร้องโยเยน้อยลงด้วย คิดเข้าข้างตัวเองหรือเปล่าว่า เมื่อก่อนสื่อสารกับแม่ไม่ได้ก็เลยร้องโยเย เดีวนี้สื่อสารได้ก็เลยไม่ค่อยจะร้องโยเย ถ้าสื่อสารบอกความต้องการได้ก็น่าจะพูดคุยกับแม่ได้ต่อไป มีความหวังมาก ลูกรู้จักการไหว้ขอบคุณด้วย เวลาใครให้ของพอบอกให้ขอบคุณด้วยลูกจะยกมือไหว้ขอบคุณเลย แปลว่าเข้าใจความหมาย ที่สำคัญมากคิดว่า รู้สึกเขาสนใจสิ่งรอบข้างมากขึ้น โดยเฉพาะตอนแรกๆ ตอนนั่งบนจักรยานเหมือนนั่งๆ ไปอย่างนั้นเอง แต่เดีวนี้รู้สึกว่าคุณสนใจสิ่งรอบข้าง เสียงหมาเห่า หรือกลับไปบ้านแม่พาซ้อนมอเตอร์ไซค์ก็ไม่ใช่นั่งเฉยๆ แต่ดูสนใจสิ่งรอบข้าง ผ่านร้านเซเว่นก็ชี้นิ้วประมาณว่าให้แม่พาแวะเข้าไปหน่อย แต่รู้สึกว่าคุณมีผลข้างเคียงคือรู้สึกว่าคุณไม่ค่อยยอมนอน ไม่รู้จะพูดอย่างไร คือ เมื่อก่อนดูมีความหวังน้อย แต่ตอนนี้บอกเลยว่า มีความหวังมากๆ

คู่อาสาสมัครที่ 6

จากการเข้าร่วมกิจกรรมจักรยานบำบัดคิดว่า จริงๆ ลูกพูดได้ และเข้าใจความหมายพอสมควร แต่น่าจะเป็นเด็กพูดน้อย ผลจากการทำกิจกรรมคิดว่า ลูกมีสมาธิมากขึ้น ตอบสนองมากขึ้น เมื่อก่อนเรียกแล้วมักจะไม่มีสนใจ แต่ตอนนี้ตอบสนองมากขึ้น แต่ยังคงค่อนข้างเก็บตัว คิดว่า ต้องพยายามขี่จักรยานพาไปสัมผัสชีวิตหรือเรียนรู้มากขึ้น ต้องพยายามไม่ให้อยู่คนเดียว ที่รู้สึกดีขึ้นมาก

คือ ก่อความน้อยลงและนอนง่ายขึ้น อาจจะเป็นเพราะนั่งบนจักรยานแล้วอาจจะเหนื่อยมากขึ้นก็ได้ ทำให้ไม่ค่อยมีปัญหาการนอนน้อยลง

ความรู้สึกโดยรวมของผู้ปกครองทั้งหมด

โดยรวมผู้ปกครองทั้งหมดเห็นด้วยกับการวิจัยในครั้งนี้ว่ามีประโยชน์ และเชื่อจริงๆ ว่า จักรยานบำบัดช่วยลูกที่เป็นออทิสติกได้ โดยเฉพาะการสอนจากของจริงไม่ว่าจะเป็นผลไม้ ลูกบอล เรื่องสี ความรู้สึกร้อนหรือเย็น ลูกได้เห็น ได้สัมผัส จนถึงได้กลิ่น และเห็นแนวทางที่จะนำไปใช้สอนลูกที่บ้านต่อได้ ผู้ปกครองได้คุยกันเองและบอกว่า ลูกมีพัฒนาการทางด้านภาษาที่ดีขึ้น ซึ่งหลายคนอยากให้ลูกพูด หรือคุยกับลูก บางคนบอกว่าอยากให้ลูกคุยกับแม่จนแม่เบื่อไปเลยได้ไหม ไม่ใช่แม่พูดอยู่คนเดียว ผู้ปกครองยืนยันว่า รู้สึกได้จริงๆ ว่า ลูกเปลี่ยนไปและดีขึ้น ลูกนิ่งมากขึ้นหรือมีสมาธิมากขึ้น ที่เคยเก็บตัวก็เปลี่ยนมาดูหรือสนใจเรื่องรอบตัวมากขึ้น ผู้ปกครองทุกคนรับปากว่า จะนำกิจกรรมจักรยานบำบัดนี้ไปทำต่อที่บ้านต่อไป และสุดท้ายผู้ปกครองทุกคนบอกว่า มีความหวังที่จะพูดคุยหรือสื่อสารกับลูกได้ แม่ไม่หวังให้ลูกของแม่หายเป็นปกติ แต่หวังว่าวันที่แม่ตายไปแล้ว ลูกของแม่จะสามารถอยู่ได้ด้วยตัวเอง